

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Ad Vatem Davidem Elegiacum Carmen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

8
Ergo tu numeros comes,
Ac voces fidibus funde loquacibus,
Nunquam gratior aut mihi
Antè, aut muneribus commodior tuis.

AD VATEM DAVIDEM

Elegiacum Carmen.

Iesiada mens alma Deo pastoris amari
Esse tui in numero me sine, queso, gregis.
Namque ego iam primis laudes meditatus ab annis
Diuinis tenui carmine composui.
Sed mihi non vanum memini dixisse magistrum,
Nil fore par numeris carminibusq; tuis.
Ille erat excultus vates, castusq; sacerdos,
Ad sacra templa idem dux mihi saepe fuit.
Carmina & ipse sacra hunc recinentem saepe videbam,
Et stupui, Psalms dum canit ille tuos.
Semper grata, noua ac semper, mirandaq; dicta
Sunt tua visa mihi, sunt repetita licet.
Libera Romanis numeris, pede libera quamuis,
Mirabar versus pondera ferre sui.
Hac ego ut excipiam melius collata, profani
Vulgi conspectus & populum fugio.
Abdor & in siluis, nemorose ac rupis in antro;
Scire auido sedes hac mihi amica fuit.
Hic sensi turbis hominum strepituq; remotus,
Quam tua Iesiades carmina dulce sonent.
Vatibus hac Grauis vidi ac prestare Latinis,
Quantum nocturnis ignibus alma dies.
Illic te attente sensi diuina ferentem
Commoda, ut humanum viceris ingenium:
Vtq; pedes numeriq; modos ac dulcia iungas
Digna q; susceptis verba ministra tuis.
O utinam, dixi, referentem carmina vatem
Audiat hac noster me, prober atque chorus.
Ergo age, meq; tuo cupidum pater imbue sensu,
Esse iube & certum me tibi discipulum.

Dii

Die q
Du
Flumi
Vt
Num
Cor
An f
An
Num
Et
Suspi
Et
Nam
At
An ti
Ta
Sed m
Int
Cerne
H
Nulla
Pa
SPI
Er
Illi m
Et
Non
Pe
Sat n
Si
Com
Le
Hac
Pe
Tun
T
Non
V
Dum
N

Die quo monte sedens, quae proxima culmina caelo,
Dum dicenda vides, ipse tenere soles?
Flumine quo sitiens, largo quo fonte bibebas,
Ut fluere pura voce canorus olor?
Num tenuit Tabor meditantem, aut arduus Hermon,
Constrictis Sanirnum tenuitue feris?
An fragrans Galaad, latis Carmelus & hortis?
An tibi cantatus, cultus & ille Sion?
Num te & aquis astate amplis recreavit Iardens,
Et lacus, à cithara cui bene nomen inest?
Suspirata tibi an putei sacra lymphæ paterni,
Et fusa ante altum te metuente Deum?
Nam certum est quocumque feras; & adire periculum,
Atque tenere tuas, te praesente, vias.
An tibi nullus aqua dederat liquor, aeris aut vas
Tam pulcris vati carminibus fluere?
Sed magis æthereis delapsus spiritus oris
Inuasit pectus corripuitq; tuum.
Cernere & hic maiora dedit, quam lumina possint
Humana ex altis nobilibusq; ingis.
Nulla ut lingua licet nitidis purissima lymphis
Par fluat eloquio, quod dedit ille, tuo.
SPIRITVS ILLE ubicūq; manet, sit nobilis aura,
Erumpunt fontes exaturantis aqua.
Illi me cupidum; quoniam tu gratus amaris,
Et curare vales; conciliare stude.
Non ego quid poscam, te plusquam, dicere magnum,
Ponere & arcanis dicta aliena tuis.
Sat mihi, satq; meis fuerit, dum te sequor usque,
Signa tenere tui non temerata pedis:
Comminus atque tuas dum certior haurio voces,
Legitima attenda reddere verba fide.
Hæc numero restricta sat est retulisse Latino;
Ponere Romani carminis apta modis.
Tunc ego & antiquos vates superare videbor;
Tunc ego quos florens nunc quoque cingit honor.
Non amo laudari, quod vel magis dulcia fingam,
Vel magis exacto compositioe gradu,
Dum fidus quæ tu cecinisti sensa reponam,
Non melius prisca, at meliora canam.

Quidquid & in nobis contingat fortè placere,
 Id totum volumus muneris esse tui.
 Non deerit, nostros qui versus culpet inertes;
 In me surget edax inuidiaq; furor.
 Et quibus antiqua est tantum laudata vetustas,
 Aut procul a patrio gloria nata solo:
 Fabula quosue iuuat, laus vel male ficta tyranni
 Indigni, atque alio non relegenda die.
 In me quisquis erit, quidquid libet ingerat, ipse
 Excipiam tacitus, compositusq; feram:
 Dum modo quæ inculto carpat mihi reddita versu,
 Is tua dicta avidus proficiensq; legat.
 Si legere hæc nolit propter me, ac tangere vitet
 Arduus ascito quisque supercilio:
 At leget hæc comitum mitissima turba tuorum
 Iessiades, & grex audiet ipse tuus:
 Queis Rex, vel pastor, quocumq; & cultus amictu,
 Murice, vel pingui vellere, diligeris.
 Vos etiam Coreh pueri lectissima proles,
 Queis dedit arcano concinere ore Deus:
 Inter vestra lyram ne spernite & organa nostram,
 Que cupit in vestros grata venire sinus.
 Hæc postrema strepet, sensu tamen apta fideli,
 Attendens vestras excipiensq; notas.
 Quam si prima minus dignentur & atria fano
 Proxima, sublimes quo decet ire sonos:
 Accinat e medio quo surgunt pulpita muro,
 Audire hanc populus possit ut ipse pius.
 Parcite ad extremas illam remouere profani.
 Impuriq; gregis complicitiq; fores.

DE DIVINORVM NOMINVM
vsu & interpretatione.

ANN E ego (quanquam senior sacerdos
 Templæ præstantis celebrare Christi
 Suetus, arcanas repetam frequenter
 Voluere chartas)

Au-